

't Ezelvel

Postiljon van de Vlaamse Academici – Regio Brugge

Nr. 127 – Juni '24

14 mei 2024: Triënnale Brugge 2024 (Spaces of Possibility)

Met een vijftigtal VVA-leden gingen we op stap met vier gidsen om kennis te maken met een aantal uithoeken en vergeten plekken van de stad. Het werd een unieke kennismaking met kunst- en architectuurinstallaties.

'The tower of balance', met zicht op drie iconische torens, liet ons toe het geluid van Brugge te capteren en de klok te luiden. Sommigen waren gecharmeerd door de zevenmijlslaarzen op de Speelmansrei. Anderen hadden het eerder voor de 'Full Swing': zo kon je schommelen in een onderaardse gang in de tuin van het Psychiatrisch Ziekenhuis Onze-Lieve-Vrouw.

'Common Thread' in de tuin van het voormalige Kapucijnenklooster is een weefsel dat zich uitstrekt over twee buurten en een nieuwe verbinding in de stad maakt. So-II, het Amerikaans architectuur-bureau, was geïnspireerd door Brugge als centrum voor kant en ging aan de slag met weven als een sociaal, economische en vormelijk bindmiddel. Er was voor elk wat wils en 'De gustibus (et coloribus) non est disputandum'!

21 en 22 mei 2024: Bezoek Sint-Jacobskerk

Ere-stadsarchivaris, historicus en medelid Noël Geirnaert kwam uiterst goed beslagen op het ijs.

Vooraleer hij ons verscheidene topwerken uit de Brugse collectie van de periode 15e-16e eeuw liet zien, verraste hij ons met een zijsprongetje naar de Vette Vispoort, een verwijzing naar Pieter Aspe en zijn band met de Sint-Jacobskerk, maar ook een situering van de kerk tegenover de vroegere stadswallen. Een ander zijsprongetje was de kleine kapel van Donaat de Moor achter het barokke hoogaltaar.

In de kerk zelf ontdekten we de kapel van de beenhouwers met schilderijen uit de 17e eeuw, voor velen een ontdekking. Onze aandacht ging verder uit naar de gerestaureerde en geconserveerde schilderijen, het oudste (1480) is de 'Legende van de H. Lucia', toegeschreven aan Francis Vandepitte, de bekendste van de hand van Bruggeling Pieter Pourbus.

Wij ontdekten ook de talrijke graftekens (obiits), medaillons uit de 15e eeuw, de koperen grafdeksels, een sacramentstoren, een kapelnis met praalgraf van Ferry de Gros en de goed bewaarde kazuifels.....

De kerkfabriek heeft verzuchtingen naar meer subsidiëring en restauratie, wat het werk van Lancelot Blondeel weer beter in de kijker zou zetten.

De open-kerk gedachte leeft hier: in deze tijd van het jaar is dit een serene doch frisse studieplek voor vele jongeren.

